

LIBRIS

We know
books



ATRĂGĂTORUL ANGUS

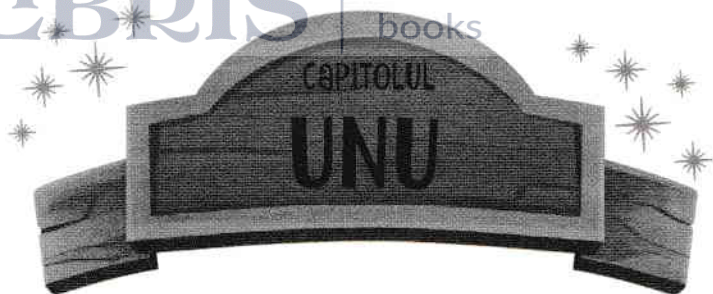
de Kiki Thorpe

Ilustrații de Laura Catrinella

Traducere de Gabriela Trășculescu

LITERA

București



Maddie Phillips și sora ei mai mică, Evie, aveau o problemă. Și nu una oarecare. De fapt, era una chiar mare. Cât un cal de mare, mai exact.

Problema lui Maddie și Evie era că un cal uriaș apăruse, *ca prin minune*, în hambarul familiei. Și asta din cauza unor dorințe amestecate.

Calul era un frumos exemplar din rasa Shire, cu o pată albă în formă de flacără pe frunte. Avea coama și coada groase și flocoase, și smocuri de păr alb cu gri pe picior, deasupra copitei, care îți dădeau impresia că poartă cizme de blană.

Însă cel mai uimitor lucru la el era mărimea. Maddie avea 9 ani, și era înaltă pentru vârsta ei. Cu toate astea, nu-i ajungea nici până la gât.

– Ușurel, băiete, îl domoli Maddie, apropiindu-se la câțiva centimetri de ciudatul animal.

Nu voia să-l sperie.

Dar calul nu dădea semne de neliniște. Se uită de sus la ea cu ochi mari, strălucitori. Apoi dădu din coadă și necheză ușor, de parcă ar fi zis: „Ei, bine? Și ce facem mai departe?”

Evie își lăsă capul pe spate ca să-l poată privi.

– Salutare, Angus! îi zâmbi ea, cu gropițe în obraji.

– Hei, de unde știi cum îl cheamă? o întrebă Maddie mirată.

– Pentru că el e *Angus*, răspunse simplu Evie.

Maddie se holbă la ea, fără să înțeleagă.

– Calul prințesei Merida, oftă Evie, dând ochii peste cap. Chiar nu știi *nimic* despre prințese, Maddie?

– Nu.

Evie era expertă în prințese. Știa fiecare poveste de la cap la coadă și invers. Pe Maddie nu o pasionaseră niciodată poveștile. Cel puțin, nu până începuseră să apară caii.

În acea vară, Maddie, Evie și părinții lor se mutaseră la o fermă numită „Trei dorințe“. Acolo,

există o fântână foarte veche, și fermecată, pe deasupra! După ce fetele își puseseră din greșeală câte o dorință cu același bănuț, fiecareia i se îndeplini dorința pe jumătate. Maddie visa să aibă un cal al ei, în timp ce Evie își dorise o prințesă de basm cu care să se joace. Iar fântâna le adusese amândurora... un cal de basm.

Maximus sosise la ferma „Trei dorințe“ desprins direct din paginile poveștii lui Rapunzel, pe care Evie o îndrăgea atât de mult. La început, Maddie nu-și mai încăpuse în piele de bucurie, dar, curând, ea și Evie își dădură seama că povestea lui Rapunzel se schimbase – finalul nu mai era unul fericit! Așa că surorile se văzură nevoite să-l trimită pe Maximus înapoi în poveste, pentru ca Rapunzel să poată trăi fericită până la adânci bătrâneți.



Acum se pare că primeau vizita unui alt personaj de basm.

– Dar ne-am pus o singură dorință de data asta, îi zise Maddie lui Evie. De ce am primit un *alt* cal?

– Habar n-am. Dar e cel mai grozav pe care l-am văzut vreodată, răspunse Evie, uitându-se la sora ei. Nu vrei să-l mângâi?

Maddie întinse mâna spre el. Angus își lipi botul de ea, și Maddie îi simți răsuflarea caldă peste degete. El își aplecă și mai mult capul, încrezător, ca și când i-ar fi zis: „Ești de treabă“.

Maddie își plimbă mâna peste grumazul lui cald și puternic. Pielea lucioasă și neagră era moale și fină la atingere.

– Ce ne facem cu tine, Angus? zise ea cu blândețe.

– Credeam că îți doreai un cal, spuse Evie.

– Păi da, îmi doresc.

– Și-atunci de ce nu te bucuri? o întrebă Evie.

Înainte să apuce Maddie să-i răspundă, se auzi o voce de afară.

– Maddie? Evie? Unde sunteți?

Era vocea mamei.

– Uite *de-asta!* șuieră Maddie. Ce-o să le spunem mamei și tatei? Ei nici măcar n-au aflat că Maximus a plecat. Cum le explicăm c-a apărut un alt cal? Repede, hai să-i ieșim în întâmpinare, înainte să apuce să intre!

Maddie și Evie se repezără în direcția ușii. Maddie se întoarse și flutură din degetul arătător către cal.

– Tu rămâi aici! Să nu scoți un sunet!

Angus fornăi drept răspuns.

Cele două surori ieșiră din hambar tocmai când mama ajunsese la ușă. Purta niște haine de lucru prăfuite și își ținea părul creț strâns la spate.

– Aici erați! V-am căutat peste tot. Mama își încrucieșă brațele la piept și ridică din sprânceană. Fetelor, ce puneți la cale?

– Ăăă... făcu Maddie.

– Ăăă... făcu și Evie.

– E aproape ora prânzului și nu v-ați apucat încă de treburile casnice, zise mama.

– A, da, *treburile casnice!* Maddie aproape că strigă de ușurare. Scuze, mami. Ne apucăm îndată.

– Mașina de spălat vase e încă plină. Veranda trebuie măturată. Și am nevoie de ajutorul vostru ca

să plivesc grădina. Se uită apoi când la una, când la cealaltă. Ce-ați făcut toată dimineața?

Maddie și Evie schimbă o privire. Își petrecuseră dimineața ajutându-l pe Maximus să se întoarcă în poveste. Galopaseră prin păduri fantastice în căutarea hoțului care să o salveze pe Rapunzel din turnul unde fusese închisă. Dar era prea complicat de explicat.

– Am citit, răspuse Maddie.

– În fânar, adăugă Evie.

Mama se mai îmbună.

– Mă bucur să aud că vă înțelegeți bine, dar de-acum încolo lăsați cititul până vă terminați treaba. Ne-am înțeles?

– Da, răspuse Maddie.

– Da, zise și Evie.

„Ne-am înțeles“, necheză și calul, din interiorul hambarului.

– Bravo, bine că mi-am amintit. Să nu uiți să-i dai de mâncare lui Maximus, Maddie. Pare să-i fie foame.

– Vrei să spui „lui Angus“, o luă pe Evie gura pe dinainte.

Maddie o înghionti în umăr.